

ŠKOLÁCI SA STALI SÚPUTNÍKMI OLYMPIONIKOV

NOVÉ MESTO NAD VÁHOM

Školáci zo Špeciálnej základnej školy a Praktickej školy (Spojená škola) predbehli organizátorov letnej olympiády v Tokiu o niekoľko týždňov. Vo svojich školských priestoroch zorganizovali v exteriéri i v interiéri Olympijský deň s netradičnými športovými disciplínami, ktoré im môžu závidieť aj budúci účastníci olympiády v Japonsku.

A hlavne, žiaci týchto škôl opäť prekonalí svoje hranice a limity, ktoré im ohraničujú mentálne postihnutia často v kombinácii s telesnými či inými zdravotnými problémami.

Stali sa ozdobou Olympijského dňa

Približne päťdesiat súťažiacich vo veku od šesť do oseemnást rokov a k tomu plejáda tradičných i kuriózných športov. A lákavé ceny, o ktoré sa nemilosrdne, ale v rámci pravidiel počas niekoľkohodinového Olympijského dňa súťažilo. Olympionici zo spojenej školy sa na svojej olympiáde stretli už po trinásťkrát.

„Deti a mladí ľudia s mentálnym postihnutím, ktorí sa vzdelávajú v našej škole,

sa na niekoľko hodín stali olympionikmi. Mládež sme zapojili do pohybových aktivít, tradičných i netradičných športov a rozvíjali pohybové schopnosti a zručnosti žiakov s mentálnym postihnutím,“ uviedla Eva Révayová, zástupkyňa riaditeľky školy. Olympijský deň, ktorý vznikol na počesť výročia založenia novovekého olympijského hnutia, sa vo svete po prvýkrát konal už v roku 1948.

Jeho osláv sa vtedy zúčastnilo deväť národných olympijských tímov. Slovenský olympijský výbor túto aktivitu dlhodobo podporuje a Spojená škola v Novom Meste nad Váhom sa stala jej tradičnou ozdobou.

O víťazstvách bojovali napriek pandémie

Žiaľ, pandemická situácia skomplikovala prípravu aj tohto dlhoročného podujatia s veľkou tradíciou. Mimo riadne obľúbený olympijský nástup, pochod so zástavami okolo školy, promenáda olympijských žiackych tímov či skladanie športového sľubu sa uskutočniť z dôvodu zdravotnej bezpečnosti nemohli.

„Ale olympijský oheň nám

foto: Martin Šimovec

opäť v priestoroch areálu školy horel, vo vzduchu viala športová zástava a nechýbala ani naša tradičná olympijská hymna. Chceli sme napriek opatreniam udržať podobnosť s klasickou olympiádou. Minulý ročník sme pre koronu museli zrušiť. Tentokrát sme túžili toto obľúbené podujatie uskutočniť, aj keď s nevyhnutnými obmedzeniami a v menšom rozsahu, na aký sme boli zvyknutí,“ uviedla učiteľka Monika Šupatíková. Aj v tomto roku sa každá trieda stala samostatným olympijským tímom so svojou štandardou. Žiaľ, jednotlivé tímy nemohli súťažiť spoločne,

Olympijský deň sa tu konal už 13.-krát. foto: Martin Šimovec

ale tentokrát bojovali o víťazstvá v komornejšom individuálnom prostredí.

Kuriózne disciplíny i klasika

Pod vedením pedagógov školy deti súťažili v individuálnych športových disciplínach. „Nezabudli sme ani na netradičné športy, ktoré priniesli deťom veľa zábavy,“ povedala Ľubica Havranová, riaditeľka školy.

Žiaci klasicky behali, skákali do diaľky, hádzali kriketkou, granátom i oštepom. Ale prišlo aj na kuriózne disciplíny. Zdolávali prekážkovú dráhu i riečne kamene, plávali v suchom guľôčkovom bazéne plnom loptičiek, tancovali v rytme zumby, skákali do olympijských kruhov, zahrli si minigolf,

hádzali šípky, súťažili o najväčšiu bublinu vyfúknutú z bublifuku, snažili sa čo najdlhšie udržať loptu na veľkom farebnom deravom padáku, zahrli si netradičné športové Človeče nehnevaj sa.

„Žiakom sme v rámci prezentácií priblížili aj tradičné olympijské disciplíny a olympijské ideály a podkuli ich aj po teoretickej stránke. Vedeíme ich k priateľstvu a k vzájomnému rešpektu aj pri športe a súťažení,“ pokračovala Šupatíková. Okrem budovania športových priateľstiev, spravodlivosti a čestnosti sa organizátorom akcie z radov špeciálnych pedagogičiek podarilo rozvíjať u postihnutých detí hrubú i jemnú motoriku.

Majú nové olympijské heslo

Spojenú školu navštevujú predovšetkým žiaci s rôznymi stupňami mentálneho postihnutia, ktoré je neraz kombinované s telesnými problémami i s autizmom. Rôzne telesné postihnutia boli vo väčšine prípadov zapríčinené detskou mozgovou obrnou, ktorá žiakom školy od detstva komplikuje bežný život. „Napriek rôznym hendikepom tieto deti pristupujú k športu a k súťaženiu s obrovským nadšením. Športové aktivity im prispôbujeme a k nim volíme aj vhodné pomôcky. Deti si medzi sebou veľmi pomáhajú a navzájom sa povzbudzujú,“ pokračovala Šupatíková. Okrem praktických druhov rôznych športov zamerali učiteľky školy svoje aktivity medzi zverencami aj na priblíženie blížiacej sa olympiády v Tokiu a pestovanie olympijských postojov. „Olympijský deň sa stal predzvestou najvýznamnejšieho športového podujatia na našej planéte. A tradičné olympijské citius, altius, fortius – rýchlejšie, vyššie, silnejšie sme doplnili našimi cieľmi: hýb sa, uč sa a objavuj,“ dodala Monika Šupatíková.

foto: Martin Šimovec